(1978) "स्रंसु अवस्रंसने" (I-भ्वादिः-754. सक. सेट्. आत्म.)

'अस्रंसिष्ट स्रंसते चाद्युतादेः ते च द्वे स्तां अस्रसच्च द्युतादेः ।' (श्लो. 185) इति **देवः** । 'अधःपतने' इति **मैत्रेयः** ।

यङि [1]सनीस्रंसकः, क्विपि-[2]उखास्रत्, [3]स्रस्त्वा-स्रंसित्वा, [4]स्रस्तिः-[5]विस्रसा, इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1979) "स्रिवु गतिशोषणयोः" (IV-दिवादिः-1109. सक. सेट्. पर.)

सर्वाण्यपि रूपाणि **दीव्यति**वत् (838) ज्ञेयानि । [6]सूतम्-[A]सूतः-सूतवान्, सूः-सुवौ-सुवः, [7]सीव्यन्-न्ती, [8]सूतिः, सनि-[9]सिस्रिषकः-सुसूषकः ; सेस्रिवकः इति विशेषरूपाणि ।

(1980) "स्रु गतौ" (I-भ्वादिः-940. सक. अनि. पर.)

'—स्रुतौ च द्रुमे । शु स्रु गतावित्येके' इति **धा. का. व्या.** (2-34) । स्रावकः-विका, स्रावकः-विका, [10]सुसूषकः-षिका, सोसूयकः-यिका ; स्रोता-त्री, स्रावयिता-त्री, सुसूषिता-त्री, सोसूयिता-त्री ;

---

1. यङन्ते सर्वत्र 'नीग्वञ्चुस्रंसु—' (7-4-84) इत्यादिना अभ्यासे नीगागमो बोध्यः ।
2. उखायाः स्रंसते इति 'क्विप् च' (3-2-76) इति क्विप् । उपधानकारलोपः । 'वसुस्रंसु—' (8-2-72) इति पदान्तसकारस्य दकारः ।
3. उदित्त्वादिड्विकल्पः । इट्पक्षे कित्त्वाभावात् नलोपाभावः ।
4. 'क्तिन् आबादिभ्यः' (वा. 3-3-94) इति क्तिन् ।
5. 'विपूर्वकादस्मात् भिदादेः (3-3-104) आकृतिगणत्वात् अङि नलोपे **विस्रसा-जरा**' इति **प्रक्रियासर्वस्वम्** ।
6. निष्ठायाम्, 'ज्वरत्वर**स्रिवि**—' (6-4-20) इत्यूठि रूपमेवम् । **काशिकायां स्रिवि**स्थाने 'श्रिवि' इति पठितम् । 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इत्यनिट्त्वम् ।
7. शतरि 'हलि च' (8-2-77) इति उपधाया दीर्घः ।
8. क्तिनि, ऊठि, 'तितुत्र—' (7-2-9) इतीण्निषेधः ।
9. इवन्तत्वेन 'सनीवन्तर्ध—' (7-2-49) इतीड्विकल्पः । इडभावे 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्त्वे 'ज्वरत्वर**स्रिवि**—' (6-4-20) इत्यादिनोपधावकारयोरूठि द्विर्वचने च रूपमेवम् ।
10. सनि 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वान्न गुणः । 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घः ।

A. 'दीव्यन् देवो विचित्रस्युवमथ रजकं प्रेक्षता**सूतमग्रे**।' धा. का. 2-56.